

Bestræbelse for, at saa mange Sager som muligt skal afgøres saaledes ved Underretterne, at det ikke bliver nødvendigt at lade dem gaa til Overretten, og dette maa siges at være ganske udmærket: saa faa Appeller som muligt. Men naar der sker Appel, bør Sagen ogsaa undersøges saa grundigt som muligt, og saa bør man have en anset Domstol til at afgøre Sagen, og den maa ud at afgøre Sagen paa Stedet, hvis dette kan siges at være nødvendigt.

Jeg kan ikke, saaledes som Sagen ligger, se nogen som helst anden Grund til, at man skulde bevare Søndre Landsret, end den, at den højtærede Minister vil give dem nede i det sydlige Jylland og særlig i Byen Sønderborg en lille Cadeau. Men det forekommer mig da, at den nævnte Maade er meget slet valgt. Her er, synes jeg, ikke Stedet til at give en By en Del Embedsmænd; her gælder det om at bevare Retsbevidstheden i Landet og gøre Domstolene saa gode som paa nogen Maade muligt. Jeg tænker mig, at den højtærede Minister er en Tilhænger af det, jeg vil kalde Sliksystemet. Der er to Maader at opdrage Folk paa. Den ene er den at give dem Slik, den anden at give dem Ris. Jeg vilde antage, at Ris egentlig laa bedre for den højtærede Justitsminister, og det forbyr mig noget, at han her anvender Bolsjer. Jeg kan ikke tænke mig anden Grund til Ministerens Standpunkt her end den, at den højtærede Minister vil forsyne den paa-gældende Befolkning med Bolsjer. Men jeg synes, som sagt, ikke, at Stedet er rigtigt valgt til det. Jeg ved ganske vist, at de faar alt muligt dernede i det sydlige Jylland. Jeg talte forleden med en Mand dernede fra, som sagde: Hernede kan vi faa alt og blive alt. Vi har to Amtmænd, som ikke er Jurister — som bekendt er det ikke muligt, at en Mand, der ikke er Jurist, kan blive Amtmand i det øvrige Danmark —, vi har en Tandlæge, som er Amtsassessor, en Dyr læge, som er Amtsforvalter, og Præst, sagde han, kan man jo blive paa slet ingenting! Og Rigsdagskandidat i Venstrepartiet kan man blive, naar man modarbejder Venstres Politik. Der er saaledes slet ingen Grænser for, hvad man kan blive dernede i de sydlige Landsdele, og jeg forstaar derfor nok, at den højtærede Minister ikke vil staa tilbage for de andre Ministre, som giver Bolsjer nede i de sydlige Landsdele. Men det forekommer mig, at dette Lovforslag ikke er egnet for denne Slikpolitik; denne Politik maa anvendes

paa andre Love og ved andre Lejligheder end just ved denne.

Jeg vil indstændig henstille til den højtærede Minister og til det Udvalg, som bliver nedsat angaaende denne Sag, at man ophæver Søndre Landsret snarest muligt, og at vi i Ribe Amt i hvert Fald bliver fri for at komme til at høre til den Blindtarm, som en saadan Domstol dernede sikkert vil blive.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Da jeg talte før, saa jeg med stor Glæde paa det ærede Medlem Hr. Sundbo, som hørte efter med en tilsyneladende saa stor Opmærksomhed. Nu beklager jeg, at hans Udbytte har været saa ringe, eftersom han kunde gøre sig skyldig i en Misforstaaelse som den, der ligger til Grund for de Bemærkninger, han gjorde mig den Ære at rette til mig. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde rettet et Angreb, endda et voldsomt Angreb, paa Nævningeinstitutionen. Det er jeg mig ikke bevidst at have gjort. Jeg har rettet et Angreb mod bestemte Nævningekendelser, mod en bestemt Optræden fra Nævningernes Side, som jeg karakteriserede som liggende udenfor Nævningeinstitutionens Begreb. Om dette kan siges at være et Angreb paa Institutionen, skal jeg ganske overlade til det ærede Medlem selv at afgøre i sit Lønkommer. Jeg skal nævne, at der foreligger ikke en enkelt Nævningekendelse, som tilsidesætter en klar og aaben Tilstaaelse, men to, og jeg nævnte dem begge to, saa det ærede Medlem kunde, hvis hans indre Opmærksomhed havde svaret til den ydre, have været paa det rene med dette og ikke gjort sig skyldig i den Fejltagelse. Men det er jo menneskeligt at fejle, og jeg har selv gjort mig skyldig i en Fejl i Dag, idet jeg har bebrejdet den højtærede Justitsminister, at visse Rettelser ikke var sket i Loven. Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at de er sket ved den i Fjor vedtagne Lov, og dette Indicium, som jeg før mente rettede sig imod den højtærede Justitsministers Opfattelse af, hvorledes en Optrykning rettelig bør finde Sted, vender sig altsaa som et Indicium til Fordel for den højtærede Minister, hvad jeg kun kan se paa med Glæde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.